

LEMISELE

Nr 3 LIMBAŽU 3X3 SAIETA AVĪZE

23. JŪLIJS / 2024

Dižojamies!

Atradums

Foto no Vijas albuma

Par laimi, ne tikai es šonedēļ gremdējos atmiņās par savu vecmāmiņu un viņas stāstiem, bet tas notiek arī ar citiem trīsreiztrīsniekiem. Novadnieku vakarā atklājās, ka fotogrāfam Varim Santam un viņa dēlam Albertam senči ir no ievērojamā dzejnieka Ausekļa dzimtas, savukārt, linu kreklus ievirzes vadītāja Vija Liepa atradusi fotogrāfiju ar saviem vecvecākiem Limbažos.

Tas nu gan nav prāta darbs! - tā mēdza teikt mana vecmāmiņa ikreiz, kad spēru soli kaut kur ārpus - ārpus ierastā, ārpus ērtības zonas, ārpus robežām - tiešā un pārnēstā nozīmē. Nekā citādi viņa nevarēja atturēt no iesāktā ceļa, bet skaidri zināju, ka prātīgi gan tas, viņasprāt, nav. Interesanti, lai gan psihologi to mēdz dēvēt par "mātes plati", manā gadījumā tā bija "vecmāmiņas plate", jo šī konkrētā atziņa, izteikta tieši šajos vārdos, skanējusi arī manas mammas galvā. Par to mēs abas tagad varam pasmieties - abas kopīgi saskatīties un bez vārdiem saprast, ko vecmāmiņa Austrā tagad būtu teikusi.

Šis pieticīgais, pelēkais un pazemīgais bija kļuvis par tādu kā labas uzvedības kodu - "pareizo" un "latvisko" - neizlēkt, neizcelties, nekrist acīs, nelielities un nedīžoties. Ko viņa īsti domāja es nezinu, bet šo rāmo, pieticīgo garu noteikti bija smēlusies no saviem novadniekiem, kurus augsti turēja godā un visu dzīvi daudzinaja, arī dzīvodama Rīgā. Viena no šīm viņas ievērojamajām novadniecēm bija Emma Stegere, kuras fotogrāfiju varbūt pamanīsi arī Tu pārejā no A korpusa un B korpusu. To nejauši pamanīju šorīt pie sienas.

Manai vecmammai viņa bija ticības mācības skolotāja un svarīgs cilvēks. Viņas garīgā skolotāja. Tāpēc vecmamma nemulsa un nefunktēja, vai tik jaunam cilvēkam kā man - tobrīd jau biju padsmītniece - vajadzētu redzēt, kā izskatās uz nāves gultas guļošs cilvēks. Liels cilvēks, kurš tikai izskatījās maziņš. Emma Stegere jeb Stegerīts - kā viņu dēvēja vecmamma - vairs no gultas necēlās. No šīs tikšanās Limbažos man ir viena atmiņa, kas paliks uz mūžiem

- tā ir par to mazumu, kas ir dižens. Viņa man plaukstā ielika vienkāršu krustiņu, teikdama, atceries, Tīniņ, dievs ir katrā puķītē un katrā putniņā.

Tā ir tikai mana pieredze, domāju, pazīstama daudziem, taču tā nav ne pareiza, ne nepareiza. Jo dižoties var arī skaļi, krāšņi un pamanāmi - tā, lai sadzird pār deviņi novadiņi! Kāpēc gan ne? Vakar novadnieku dižošanās koncertā katrreiz, kad vadītāja Indra Ābele ar neviltotu lepnumu uzslavēja savējos dejotājus, mūziķus un dziedātājus, kā arī stāstīja par ievērojamākajiem novadniekiem, visi zālē sēdošie sajuta šo vērienu un jaudu, ar kādu kultūras dzīve kūsa šaipusē. Tas šķita kā pārpilnības rags, no kura plūst vēl un vēl. Patiesi talantīgi jaunie mūziķi un dziedātāji, dzīvespriecīgi seniori. Prieks skatīties viņu degsmē un raitajā solī, jo katrs solītis, kas sperts, nodejots, noskriets, nevis nogulēts divānā, ir tā vērts, lai dižotos. Arī tāds, kas kādam citam šķistu mazs.

Lai diži! 🌀

Tina

DIENAS RITMS

ŠOVAKAR Otrdiena, 23. jūlijs

- 19.00 - 19.45** Vakariņas
20.00 - 22.00 Orientēšanās
sporta spēles
(pulcēšanās **pie**
vidusskolas 3x3 zīmes)
21.35 - 22.00 Vakara dziesma un
vakara pasaciņa
22.00 - 23.00 Vakara viesis
Edgars Neilands /
Danči ģimenēm/
Nikšana/Sadziedāšanās
23.00... Danči tiem, kam pāri 13 /
Nikšana/Sadziedāšanās

RĪT Trešdiena, 24. jūlijs

- 8.00 - 9.00** Celšanās, rīta rosme,
ķermeņa atmodināšana
ezerā krastā (individuāli)
9.00 - 9.30 Brokastis
9.40 - 10.00 Limbažu 3x3 rīta ziņas
10.15 - 12.45 Rīta ievirzes
13.00 - 14.00 Pusdienas
14.00 **Ekskursijas**
19.00 - 19.45 Vakariņas
20.00 - 22.00 Viktorīna
21.35 - 22.00 Vakara dziesma un
vakara pasaciņa
22.00 - 23.00 Vakara viesis
Daina Grosa stāstīs par to, kā klājas
remigrantu bērniem Latvijas skolās un
par jauno biedrību "Latviešu valodas
uzturēšana diasporas ģimenēs".
22.00 - 23.00 Danči ģimenēm/Nikšana/
Sadziedāšanās
23.00... Danči tiem, kam pāri 13 /
Nikšana/Sadziedāšanās

Sludinājums

Ja vēlies nopirkt unikālu
kausu Nikšanai vai
rīta kafijas krūzi, kas
ražoti vienīgajā Latvijas
porcelāna fabrikā, zvani
pa tālruni **28374952**
Inesei!

Iepazīsties – lieliskā darba grupa

Mēs esam labi paēduši, labi apčubināti – izskoloti un izloloti – un par to pateicīgi lieliskās Limbažu 3x3 darba grupas labajiem ļaudīm. Ar dažiem no viņiem ar prieku iepazīstinām avīzē LEMISELE.

Inga un Jānis Jefremovi no Kandavas: "3x3 saietā piedalāties kopš 2017. gada, kad piedzima mūsu pastarīte Alma. Bijām izauguši jau līdz kuplam piecu bērnu pulciņam. Pazinām saietu vadītāju Dinu Cepli, atradām informāciju par 3x3 saietu. Uzzinājām, ka te iespējams piedalīties ģimenēm no visas pasaules un darboties dažādās ievirzēs, vairot latviskās dzīvesziņas "vitamīnus", tikties ar dažādu paaudžu ļaudīm, kurus vieno cieņa pret savu vēsturisko kultūras un garīgo mantojumu. Mūs patīkami pārsteidza saietā dienaskārtības ritms un veids, kā nedēļas griezumā saskaņoti darbojāties katrs sev izvēlēta aktivitātē, iepazīstot praktiskas iemaņas un zināšanas par dažādām tēmām meistarību vadībā. Ir izveidojusies tāda pozitīva vilkme vasarās pusotru nedēļu pavadīt 3x3 noskaņās un sajūtās, tā kā daudz esam saņēmuši, pienācis laiks dalīties un dot tālāk, tāpēc šonedēļ esam Limbažos. Mēs esam pieteikušies brīvprātīgā darbā piedalīties saietā organizēšanā un tehniskajā atbalstā, iekārtojot gulvietas un rūpējoties par saimnieciskiem jautājumiem. Saiets ir mūsu steidzīgā laikmeta fenomens, kad saplūst dažādas identitātes, nojaucot tradīciju robežas. Dalība 3x3 nometnē mūsu ģimenei nozīmē dot savu pienesumu latvisku vērtību stiprināšanā un "latviskā gēna" kopšanu pašiem un mūsu bērniem."

Daina Grosa: "Braucu uz 3x3 pamatā, ne tikai palīdzēt Annai un Guntim, bet arī aiz ziņkāribas, kā tad tie 3x3 Latvijā tiek rīkoti? Pati esmu piedalījusies un rīkojusi 3x3 Austrālijā, un pirms 25 gadiem arī esmu vienu reizi piedalījusies 3x3 Latvijā. Bet priecājos par šo iespēju būt arī pie rīkošanas šeit un redzēt, kā viss top un tiek uzrīkots tik lielam ļaužu baram! Tā kā pirms nedaudz gadiem pārcēlāties uz Latviju uz dzīvi, priecāšos arī iegūt jaunus paziņas un gūt jaunus iespaidus no vietējiem. Esmu migrācijas pētniece, un man interesē vienmēr iepazīties ar jauniem cilvēkiem, iegūt no viņiem jaunus uzskatus par dzīvi un dalīties pieredzē ar savējo. Sagaidu, ka 3x3 satikšu foršus cilvēkus un iemācīšos ko jaunu - gan ar galvu, gan ar rokām!"

Aleksis Sarma: "Pateicoties krustmātei Mārai Tupesei, mana pirmā satikšanās ar 3x3 kustību bija 2000. gadā Raunā. Pirmie brīvprātīgie darbi bija 3x3 zīmes veidošana 2008. gada saietiem - Malnavai un Zāleniekiem. Kopā jau ir 5 zīmes, pie kurām esmu strādājis gan kā autors, gan līdzautors. Pirmā pieredze saietā tapšanā man kā "ārštata" darbiniekam bija 2014. gada Smiltēnes 3x3. Kopš 2017. gada esmu Latvijas 3x3 padomes loceklis. Un nu esmu izaudzis līdz tam, ka varu būt daļa no Limbažu 3x3 darba grupas, lai dalītos savā pieredzē, zināšanās un prasmēs. Tas ir liels gods un arī atbildība, lai radītu skaistu nedēļu, kurā mēs satiksimies dejās, dziesmās, ievirzēs, ekskursijās u.c. Brīvprātīgais darbs Limbažu 3x3 saietā man būs neatsverama pieredze, kas dos gandarījumu un prieku par paveikto. Prieks satikties Limbažos!"

Antropoloģe Māra Neikena pētīs mūs visus – trīsreiztrīsniekus!

Jau ļoti sen par 3x3 saietiem biju dzirdējusi. Daudz sajūsmas un prieka par šo pasākumu no draugiem, kas nākuši no folkloras mīļotāju loka. Esmu bijusi ilgi saistīta ar Rīgas Danču klubu, arī kādu laiku ar LU folkloras kopu Dandari, un šie cilvēki jau, protams, zināja, kas ir 3x3. Taču mani ceļi ar 3x3 beidzot krustojās pagājušajā gadā, kad mani uzrunāja Ilga Reizniece. Viņa paņēma mani līdz uz savu ievirzi Ludzas 3x3.

Man šķiet, ka to nedēļu aizvadīju kaut kādā afektīvā ekstāzē par visu. Ļoti patik saieta labestīgais uzstāšanās, ka nācija, valstiskums var būt saistīts ar kaut ko pozitīvu (ko mēs varam, protams), nevis negatīvu (mēs neesam

tādi kā igauņi vai citi). Biju sajūsmā par to, kā viss organizēts, par pasākām bērniem, par bagātīgo kultūras pieredzi, cilvēkiem, kurus sastapu. Ludzā mani uzrunāja Anna Gobzeme-Nulle, aicinot padomāt par savu ievirzi, kas ļoti pagodināja un iepriecināja. Tā nu es te esmu – pirmo reizi pilnvērtīga 3x3niece.

Tā vien šķiet, ka kultūru īpatnības, neparastas tradīcijas atrodas vien kaut kur tālumā aiz Latvijas robežām, taču, rūpīgi ieskatoties, tas, kas mums šķiet pavisam ikdienišķs, "normāls", vērotājam no malas var būt pavisam neparasts, un kādam pat liek saraukt uzacis vai degunu. Piemēram, daudzi Latvijā dzer kvasu un slavē to, taču reiz pieredzēju, kā angļi un francūži to splāva ārā tā, it kā būtu iedzēruši traukūdeni.

Ievirzē "Antropoloģija un pētniecība" dosimies nelielā "ceļojumā". Par antropoloģiju saka, ka tā pazīstamo padara eksotisku, bet eksotisko pazīstamu. Tad nu meklēsim "eksotisko" mūsos pašos. Kādi ir latvieši salīdzinājumā ar citām kultūrām? Kas raksturo tieši 3x3 saieta dalībniekus? Kas mēs esam un kas mūs satur kopā? Kas ir kopiena, kas ir etniskā vai nacionālā piederība? Kāpēc cilvēki apmainās ar lietām, dāvanām, ko dāvana nozīmē? Ko varam labāk saprast par 3x3 saieta nozīmi? Smeļoties populāru antropologu atziņās, daloties pieredzē, kā arī iemēģinot roku praktiskajā pētniecībā, meklēsim "lielos"

cilvēces jautājumus "mazajā" 3x3 kopienā. Vispirms pārrunāsim vispārīgus jautājumus: Kas ir antropoloģija? Ko antropologi var izpētīt? Ko gribam noskaidrot par 3x3? Atšķetināsim vispārīgus jautājumus par pētniecību, par antropoloģiju Latvijā un pasaulē. Apspriedīsim dažas pētniecībā būtiskas tēmas - ētiskās dilemmas, objektivitāti, etnocentrismu, kultūrr relativismu, salīdzinājuma un konteksta nozīmi. Aplūkosim lielās antropoloģijas tēmas: kas ir ģimene, kopiena, nācija, cilvēks tajā? Kāpēc cilvēkiem nepieciešams rituāls, noteikta veida pasaules skatījums? Taču darbosimies arī praktiski un jau pirmajā dienā kopīgiem spēkiem izveidosim nelielu kvantitatīvu aptauju saieta dalībniekiem, mēģinot aptvert plašāk, piemēram, kas garšo, kā pavada laiku, kam uzticas vai neuzticas, cik lielās ģimenēs dzīvo, ko augstu vērtē? Kad būsīm tikuši galā ar anketas rezultātiem, vienosimies par jautājumiem, kurus izziņāsim nedaudz padziļinātāk, izmantojot antropoloģijas "rīku kastī" - intervēšanu, sarunas, novērojumu. ☺

Māra

Lūdzu
piedalies
aptaujā

Rucavnieces Limbažu 3x3 Apvārsnī

Limbažu 3x3 pirmajā "Apvārsnī" ciemojās tāli un greznī viesi - rucavnieces, māsa Māra, Dace un Inga Tapiņas.

Lai labāk iepazītos ar neparastajiem, krāšņajiem tērpiem Apvārsnī viesēm līdzīja vesels pūrs greznu drānu, kuras varēja ne vien apskatīt, bet arī aptaustīt un pat uzmērīt. Savu stāstu Rucavas sievas sāka ar dzimtas mantojuma stāstu par vecmāmiņas pūra lādi, kuru vēlāk mantoja viņu māte. Lādē tika glabātas gan mantotās lietas – krekli, villaines, lakati, brunči, gan mammas sagādātas austās segas. Lādē nevarēja tāpat vien ieskatīties, bet tai bija īpaša – lādes smarža. Vaivariņi, naftalīns, ķienis (sveķains koka gabals). Vēlāk, jau pieaugušas māsas kļuva par šī mantotā pūra glabātājām, tradīciju pētniecēm, kopējām. Viņas spēj tradīciju noķert aiz astes un atdzīvināt. Tikšanās laikā varēja redzēt un dzirdēt tik daudz brīnumu, ka ne galvā paturēt. Vai zināji,

ka Rucavā precēta sieva galvā sien namātu, tam pa virsu lakatu un pēc lakta sējuma var pateikt vai sievai ir bērni? Stāstot par tērpu rucavnieču valoda dzirksteļo – namāts (speciālā sējumā sienama sievas galvas rota, kam pa virsu vēl sien košu lakatu), tresotais lindruks, bruste (nieburs), mārģine (rūtaina villaine, ko sien pa virsu baltajai villainei), snātene (lina villaine ar tamborētiem vai knipelētiem galiem), bundulina (saktu čupa), kniepķens (savienots dzintara pogu pāris ar piekariņiem), caurlielines (mežģiņu zeķes). Greznas un lepnas, košas un krāsainas, bagātas tās kurzemnieces, pat govu meitu jakas viņām kā margot izmargotas. Un tā viņas stāstīja, ka uz Apvārsnī sanākušie paši kā Rucavā ciemojušies sajutas. ☺

Baiba

Ko Tu cerēji satikt šajā 3x3 saietā?

Lūks,
7 gadi no Spānijas:
Es gribēju satikt
Tomu.

Toms, 6 gadi,
Rēzekne:
Es gribēju satikt
Indriķi un Lūku,
ko biju jau satīcis
citās nometnēs.
Mēs esam jau esam
satikušies, un abi
esam ļoti priecīgi.

**Margarita
Muntaga,** gadi
pāri 50, no
Ķekavas novada,
Plakanciema
viensētas meža
vidū:

Es ceru satikt
darbīgus un čaklus
cilvēkus, kas grib
kaut ko darīt.

Marita un Gustavs,
abiem kopā ir
daudz gadu, no
Jaunzēlandes:
Mēs ceram satikt
jaunos draugus.

Madara,
12 gadi, Cesvaine:
Ceru iepazīties,
satikt dažādus
cilvēkus un varbūt
satikt kādu vēl
nesatīktu draugu.

Edmunds Barkāns,
54 gadi, Jelgava:
Es cerēju satikt
visus tos foršos,
labos, miļos, jaukos
cilvēkus.

TOREIZ LIMBAŽOS

Mīlestība, velna akmeņi un liela purva sala jeb kā Lemisele ar Limbažiem satikās

Kas bija sākumā? Kā tas radās? Kāpēc
Lemisele? Kāpēc Limbaži? Tā jautā ziņkārīgais,
zinātkārais es.

Limbaži ir maza pilsēta ar daudz un lieliem stāstiem arī
par pilsētas vārda izcelšanos. Limbažu vietvārds ir no tiem
nedaudzajiem, kas rakstos minēts jau sen – 1318. gada 23.
februārī, kad Rīgas arhibīskapa izdotajā dokumentā līdz ar
citiem Latvijas teritorijas vietvārdiem parādās vārds – Levisel,
kas visticamāk ir kļūdaini pierakstīts Lemisel/Lemisele, kas ir
Limbažu pirmais nosaukums. Kopš vārds pirmo reizi minēts
rakstos, apmēram 200 turpmākos gadus atrodami ap 20
dažādi šī vārda pieraksti – Lemsel, Lemsell, Lammist nin,
Lemsaļ, Lemzaļ. 19. gadsimtā un vēlāk iesakņojies cits vārds –
Limbaži.

Ko tad pats vārds nozīmē un kā tas izcēlies? Par **Lemisele**
vēsturnieki raksta, ka vārds iespējams ir saliktenis, kas cēlies no
Baltijas somu vai lībiešu valodām un tam ir dažādi skaidrojumi:

- 🌀 lembi/ lemme – mīlestība, maigums,
- 🌀 Lāmini/ lambe/ lemm – silts, siltums,
- 🌀 Lāmmi – dubļains, mēslains,
- 🌀 Salu (- sele) lībiešu valodā sala, igauņu augstākā vieta
purvā, purva sala

Lemisele – mīlestības sala, siltuma sala, dubļu sala? Kas zina?

Vēlāk Lemiseles vietā jau ir Limbaži. Par šo vārdu vēsturnieki
saka, ka tas iespējams veidojies no lībiešu lāmist jeb
Rietumvidzemē lietoto – limma –, kas nozīmējis gļotains
šķidrums. Limmāžnieks, Limmaži ar laiku kļūst par limbažnieku
un Limbažiem.

Teikas par Limbažu vārda rašanos stāsta, ka tas radies no
pārklaušanās, valodas nezināšanas. Viena no tām stāsta,
ka no svešām zemēm atbraucis tirgotājs prasījis vietējam
zemniekam: "Kā šo vietu sauc?" Zemnieks nesaprazdams,
ko svešais saka, saucis kaimiņu: "Limba, Limba!", bet kaimiņš
sadusmojies par to un atteicis: "Āži, āži". Tirgotājs nospriedis,
ka šis tad kopā ir pilsētas vārds – Limbaži.

Cita teika arī stāsta par līdzīgu nesaprašanās. Kāds zviedru
ģenerālis Limbažos "licis visus rātskungus pakārt kādā pils
piebūvē", jo viņi esot "pilsētu izbrūgējuši ar velna akmeņiem".
Kad rātskugi kārti, viens no tiem pirms nāves gribējis nosaukt
vainīgā vārdu un izsaucies: "Limb", uz ko bende tik noteicis:
"Āži". Tajā pašā brīdī kāds mācītājs esot prasījis, kā tad
pilsētiņu saucot un viņam nu licies, ka atbild: "Limbaži".
Tā, lūk, no Lemiseles līdz Limbažiem! 🌀

Baiba

Brīvbrīdis bērnu esības ievirzē.

Valters Reiznieks pie savas cītaras.

Izskatās pēc lielo tārpu vai čūsku ievirzes – pareizi, tā taču ir improvizācija!

Pirmie soļi rotu kalšanā.

Laimīgās darina savus pirmos vainagus.

Stiklu griešana ir pirmais solis, lai tiktu pie vitražām.

Taisām podus?

Jau aizņemtāka bērība – ar radošām izpausmēm gādīgo vadītāju klātbūtnē.

Īsā pamācība Nīkšanā, nevis nīkuļošanā!

Saņemot nedēļas programmu, viss šķiet vienkārši un skaidri: ēdīsim, vingrosim, nodarbosimies, dejosim... Un tad parādās šis noslēpumainais vārds - "nīkšana"! Kas tas ir par zvēru un ar ko viņu ēd?

Dzirdēts saietā

Noklausīta saruna, ejot mājās no bērnu dančiem.
-Paskat, kādi skaisti grafiti!
-Meitiņ, tās tak koku ēnas.

Ausmaiņai Spalviņai (Puzuru ievirzē) jautā, kurā ievirzē viņa šogad strādā. Ausma atbild: "Es strādāju zem Rozes." Tai brīdī Ēriks Zeps saka: "Kā tai dziesmā: Zam tū rūžu, zam tū rūžu gul' jauna Ausmeņe."

Ieviržu vadītāju sapulcē visiem jānosauc savs vārds, uzvārds un to, ko viņi darīs saietā. LEMISELES pārstāves saka: Ilze Cekule, prese. Tīna Sidoroviča, avīze.

Pēc sapulces pie Ilzes Cekules pienāk fotogrāfs Varis Sants un saka: "Tev ir prese, to tak uzreiz var manīt, bet ar avīzi... nu, tu jau zini, kur mēs ejam ar avīzi."

Taujāju gudrajam portālam Tēzauris, un šis man saka, ka **nīkt** nozīmē:

atrasties neērtos, nogurdinošos apstākļos ilgāku laiku,

garlaikoties, pavadīt bezmērķīgi ilgāku laiku.

Te tev nu bija aktīva nedēļa! Bet tad atceros saieta vadmotīvu - "**satikšanās**" - un dodos uz nīkšanu. Un tur!!! Jestrās dāmas un dāmītes, sprigani kungi un kundziņi dzied uz vella paraušanu. Tauta, kas dzied! Nu ko, skatāties, kas lācītim vēderā!

Nīkšana – tas ir laiks, kad bērni nolikti gulēt un pieaugušie pie alus kausa vai tējas krūzes vakarē, dzied, sarunājas un plēš jokus. Nīkšanas tradīcijas ir ceļojušas no ASV 3x3. Latvijā gan ir mēģināts nīkšanas nosaukumu mainīt, jo mēs taču lustīgi dziedam, nevis nīkstam, bet nē, šis nosaukums spītīgi stāv, kur ir!

Nav svarīgi, vai tu turi meldiņu vai nē, zini dziesmas vārdus no galvas vai lasi no dziesmu grāmatas – galvenais ir dziedāt ar prieku un satikties ar citiem 3x3niekiem. Tāpēc pie mums - 3x3 - nīkšana ved prom no garlaicības iekšā priecīgajā vakarēšanā! Pakēr dziesmu grāmatu, lustīgu prātu un ļauj sev izbaudīt šo īpašo laiku, kad mēs visi kopā esam priecīgi un dziedoši!

Dziedat, meitas, lustējat,
Nu iet puiši lētumā:
Pats staltais tēva dēls
Auzu sieka nemaksā.

Un tādēļ šo baltu dienu Puišiem meitas jābučo!

Ilze

Bizes motīvs saieta zīmē

Šī gada 3x3 zīmi
radīja māksliniece
Dagnija Pārūpe

Saieta zīmi Dagnijai lūdza radīt šī gada saieta vadītāja Anna Gobzeme-Nulle. Dagnija saieta logo radījusi arī 1995. gadā un 2013. gadā Alsungā. Pirmajā gadā vadmotīvs bija bize uz augšu, kas savijas no trim pasaulēm, trim daļām. 2013. gadā arī bija bizes motīvs.

Šogad zīme kaut kādā mērā sasaistās ar jau iepriekš radītajām, arī šogad ir šīs satikšanās, savīšanās motīvs: mēs sanākam kopā no dažādām pusēm, satiekamies un tad tālāk uz visām pusēm nesam jau trīskāršas bagātības. Tāpat šī zīme var būt arī kā koks ar saknēm, zariem un lapām, kas plaukst uz visām pusēm, iestiepjas pasaulē. Zīme sevī saglabā arī Dieva zīmes formu, trijstūri. Vēl tajā var saskatīt divus savijušos gredzenus, kuriem pa vidu ir trešais. Svarīgi bija radīt zīmi ar daudz slāņiem, dimensijām, lai tās caurvijas un katrs tajās var saskatīt kaut ko savu.

Baiba

Bildes ar komentāriem, ziņas, jokus, noklausītas sarunas un daudz ko citu, kas interesētu un uzjautrinātu arī pārējos trīsreiztrīsniekus sūti avīzei:
+371 29267825 (WHATSAPP) un e-pastā:
3x3lemisele@gmail.com

Redakcija:
Tīna Sidoroviča, Baiba Roze, Ieva Dzintare,
Ilze Cekule, Klāra Sidoroviča, Uldis Mauriņš.